

Zorg in veel mooier pand

De Croonenhoff, een verzorgingshuis

in Heer met bijzondere architectuur.

foto's Peter Schols

door **Jaco Meijer**

Het oude Providentia in Heer was een donker, gesloten complex waar alles zich verscholen achter de voordeur afspeelde.

In het vernieuwde zorgcentrum Croonenhoff kunnen bewoners en bezoekers wandelen in de vroegere kloostertuin en koffie drinken op het terras.

Een hapje eten gebeurt in een kleurrijk restaurant dat veel meer als een moderne brasserie oogt dan een kantine. „We hebben het zorgcentrum aan de wijk teruggegeven”, zegt betrokken architect Sjo van den Eerenbeemt van de AMA Group.

De zorgcentrumbewoonsters Mia Cilissen en Maria Maessen, allebei in de tachtig, zijn in elk geval enorm blij.

Trots laten zij hun appartementen zien. De kamers zijn ruim dubbel zo groot geworden. „Het is hier menselijk en gezellig. Het eten is heerlijk, het lijkt hier wel een ho-

Providentia bestaat niet meer, leve de Croonenhoff! En dat is veel meer dan alleen een naamswijziging. Het gebouw van het verzorgingscentrum aan de Veldstraat in Heer is totaal gemoderniseerd.

tel”, zegt Maessen. „Als mensen op visite komen, kunnen ze hun ogen niet geloven”, zegt Cilissen.

De gebouwen van Providentia stamden uit 1982 en waren op hun beurt een opvolger van het complex uit 1956. Providentia was de opvolger van het bejaardentehuis Sint Jozef-zorg dat de Zusters van de Goddelijke Voorzienigheid in 1912 begonnen toen zij hier een klooster stichtten.

„Het was verouderd, met kleine kamers en slecht sanitair”, benadrukt locatiemanager Mia van Roosmalen. Het oude complex is op een nu gemoderniseerde vleu-

gel aan de straatkant na helemaal gesloopt. Bij de ingang is een kapsalon en een winkeltje dat vrijwilligers runnen.

Vanaf eind 2007 is de nieuwbouw opgetrokken, waarbij de bewoners intern fasegewijs zijn verhuisd. Van den Eerenbeemt is vooral trots dat het is gelukt de gangen van het zorgcentrum een knusse hofjesfeer te geven.

De vijftig appartementen van de verzorgingsetages liggen niet aan lange steriele gangen. Ze zijn steeds in groepjes van vier gerangschikt met genoeg ruimte om een paar stoelen neer te zetten. Het licht valt vanaf het dak tot aan

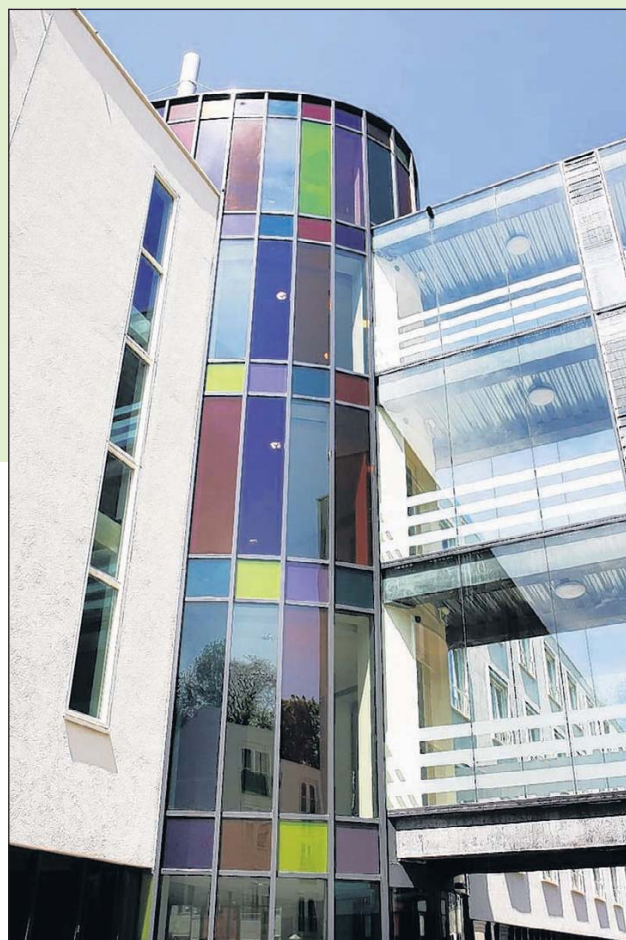
de begane grond. Een flink gangraam geeft volop zicht vanuit de appartementen op wie allemaal passeert.

Een principe dat bij de aanleunwoningen niet is toegepast -tot teleurstelling van architect Van den Eerenbeemt- om meer privacy te garanderen.

Vivre-medewerker Patrick Duijssens is enthousiast over de ruime badkamers, waar het indien nodig zelfs mogelijk is om mensen vanaf een brancardbed binnen te rijden en te wassen.

Alleen de nieuwe naam is voor iedereen nog even wennen. Croonenhoff was de naam van een villa met een gelijknamige landgoed op deze plaats uit de zestiende eeuw. De naam past wat betreft de klank bij andere Vivre-locaties als Koepelhof en Molenhof, benadrukt clusterdirecteur Zuid Ellen Spijkerman van Vivre.

„Het is in elk geval echt een naam uit Heer,” zegt bewoonster Maria Maessen: „Maar de kleinkinderen uit Holland moet je echt even uitleggen waar het vandaan komt.”

Kleurrijk glas bij de Croonenhoff.